

Орачътъ взелъ петтѣ жълтици и отговорилъ:

— Рекохъ му така, защото разбрахъ, че бѣше царьтъ.

— Той те пита, защо орешъ самъ, а ти му рече, че чуждъ късметъ си отхранилъ. Какво значи това?

— То значи, че децата ми сж все момичета. Омжжихъ ги и тѣ на чужди хора взеха да помагатъ.

— После те пита, какъ си съ далечнитѣ, а ти му отвърна, че ти станали близки.

— За очитѣ ми ставаше дума. Казахъ му, че почнахъ само отъ близко да виждамъ.

— Ами кои сж тия тридесетъ и два?

— Зжбитѣ ми. Азъ му рекохъ, че поизпадаха.

— Ами кои сж ония двама, дето не те слушатъ вече?

— Краката ми. Казахъ му, че поотслабнаха, та, като ставамъ, почнахъ да се подпирамъ и на ржцетѣ си.

— Най-после, — рекълъ царедворецътъ, — царьтъ те попита дали можешъ оскуба една патка, а ти отговори: „Майсторъ съмъ“. Това пкъкъ какво значи?

— Дай десетъ жълтици, ще ти кажа.

Царедворецътъ му далъ.

— Нали видишь, — казалъ орачътъ, — патката си ти. Оскубахъ те. Хайде, иди си сега съ здраве!

ПЪРВИ СРЕЩИ ВЪ СЕЛО

ПИСМО ОТЪ ПАТИЛАНЧА ДО СМЪХУРКА

Драги ми Смѣхурко,

Сега ще ти пиша, какво после стана, следъ като ни стигна баба Цоцолана.

Моята дружина малки патиланци къмъ града замина. Отъ срѣдъ пжтъ безъ време ги върнаха всички. А чичо Захари вѣвъ колата праздна баба натовари. Къмъ село потегли. Подкарахъ следъ него сивото магаре. Дръннаха въ колата котли и тигани . . .